

את הכפרה אשר על העדרות ולא מות ולקוח מרב
הפר והזה באצבעו על פנֵי הכפרת קדמיה ולפנֵי
הכפרת יזה שבע פעמים מז הדב באצבעו ושצת
את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל
מבייה לכפרה ועשיה את דמו כאשר עשה לדבר
הפר והזה אותו על הכפרת ולפנֵי הכפרת וכפר
על הקדש מטעמאות בני ישראל וכיפשייהם לכל
זוטהם וכן יעשה לאهل מועד השכן אתם בהור
טעמאותם וככל אדם לא יהיה באهل מועד — בבאו
לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד בידתו
ובעד כל קהל ישראל ייצא אל המזבח אשר לפנֵי
יהוה וכפר עליו ולquo מדם הפר ומדם השער
ונחן על קרצות המזבח סביב וזה עלייו מז הדם
באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשנו מטעמאות בני
ישראל וכלה מכך את הקדש יאת אهل מועד
ואת המזבח והקריב את השער החזוי וסמן אהרן
את שתי ידו על ראש השער החזוי והתודה עליו
את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל
זוטהם ונחן אתה על ראש השער ושלוח ביד
איש עת המדברה ונשא השער עליו את כל
עונתך אל ארץ ארזה ושלוח את השער במדבר
יבא אהרן אל אهل מועד ופשט את בגדי הבד
אשר לבש בבאו אל הקדש והניזותם שב ורוחצת
בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדי וייצא
וישעה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת זלב החטא יקтир המזבח והמעלון
את השער ליעזazel יכבר בגדיו ורוחץ את בשרו
במים ואחריו כן יבוא אל המזבח ואת פרח החטא
וاث השער החטא אשר הובא את דמיים לכפר
בקדש יוציא אל מזוזין למזנה ושרפו באש את
ערתם ואת בשרם ואת פרשיהם והעורף אתה יכבר
בגדיו ורוחץ אתה בשרו במים ואחריו כן יבוא אל

המיוזה והיתה לך ליהקה עילם בזידש השבעי
בעשור לחדרה הענו אתה נפשתיכם וכל מלאכה
לא העשו האזרז והגער הגער בחוכמתך כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מיכל חוטאתיכם לפניו
יהוה הטהרו שיבת שבתון היא לך ועניתם את
נפשתיכם חזקה עילם וכפר הכהן אשר ימושת אתו
ואשר ימול את ידו לכבוד תחת אביו ולכבודו את
בגדי הבד באדי הקדש וכפר את מקדשי הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר יען הכהנים ועל
כל עב הקהל יכפר והיתה זאת לך ליהקה עילם
לכפר על בני ישראל מיכל חוטאתם אתם בשניהם

ויעש כאשר צוה יהוה את משה

וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית ישראל אל
אשר ישוחט שור או כשב או עז במנזנה אשר
ישוחט מזוחל ל מנזנה ואל פתוח אהל מועד כא
הביאו להקריב קרבן ליהוה לפניו מעצן יהוה דבר
יושב לאיש ההוא דם ספר ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו למען אשר יביאו בני ישראל את
ובתויהם אשר הם זבוזים על פניו השעה והבאים
לייהוה אל פתוח אהל מועד אל הכהן זבוז זבוז
שלמים ליהולו אותם וזרק הכהן את הדם על מזבח
יהוה פתוח אהל מועד והקטייר היזלב לריח ניזח
לייהוה ולא יזבזו עוד את זבוזיהם לשערם אשר
הם זרים אחריהם חזקה עולם תהיה זאת להם לזרתם
ואלהם התאמר איש איש מבית ישראל ומין הגער
אשר יגור בתוכם אשר יעלה עליה או זבוז ואל
פתוח אהל מועד לא יביאו לעשוהם אתם ליזח